

NOMINAT (1) *sb m*

o *jasne*, a *pochylone*.

sg *N nominat*. ◇ [*pl A nominaty*.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Człowiek powołany na stanowisko, którego jeszcze nie objął, podniesiony do jakiejś godności; mianowany [nominatus – mianowany Mącz 249c; – sławny Calep; mianowany – nominatus Cn] :

Wyrażeniu: »(biskup) nominat« = człowiek mianowany na biskupa przez króla, ale jeszcze nie konsekrowany: [przy czym byli] Philip Padniewski Krako. Mikołaj Wolfki Kuiawski/ Woyciech Stároźrzebski Chełmski/ Dyonizy Secygniowski Nominat Kámieniecki/ Biskupi SarnStat 1214.

[*Szereg: »kandydat albo nominat«: A jeśli się tak per inspirationem na jedno zgodzić nie będziemy mogli, puścim to na wolą bożą i na sortem, [...] a włożywszy ty wszystkie kandydaty albo nominaty, które ludzie równie mianują, super sortem, [...] a kogo i kędy sam Pan Bóg nam per sortem pokaże, hic rex noster esto. PismaPolit 236.*]

Cf [NOMINATUS]

AKtt